

قطعنامه در باره فلسطین

سی و چهارمین کنگره فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر منعقد در روزهای ۱۲، ۱۳ و ۱۴ ژانویه ۲۰۰۱ در کارابلانکا [دار البیضاء - مغرب] مراتب بهت و تأسف عمیق خود را از نقض حقوق بشر که ملت فلسطین قربانی آن است، اعلام می دارد.

شمار قربانیان، که عمدتاً از غیر نظامیان فلسطینی هستند، هر دم افزوده می شود، بی آنکه چیزی جز خشونت فزاینده در چشم انداز باشد.

قیام مردم فلسطین پاسخی ست به سیاست دولت های پیاپی اسرائیل، که علی رغم تعهداتشان، کماکان به نقض حقوق ابتدائی فلسطینی ها ادامه می دهند.

فکر باطلی ست اگر کسی چنین بیندیشد که افراط در سرکوب، ترور اشخاص نشان شده و دست زدن به مجازات های دستجمعی، ممکن است بتواند جان برافروخته ملتی را خاموش کند که برای کسب آزادی خود قیام کرده است.

برعکس، چنین روش هایی، آشکارا نقض حقوق انسانی و مصوبات چهارمین کنوانسیون ژنو است و کسانی که دست به چنین اقداماتی می زنند باید بر اساس آن مورد مؤاخذه قرار گیرند.

همچنین خاطرنشان می شود که به منظور پایان دادن به معافیت از مجازات که مسؤولان اقدامات جنایت آمیز علیه فلسطینی ها از آن برخوردارند، می توان مسأله را به اصل جهانشمول محاکم صالحه و ساز و کارهای نوین بین المللی ارجاع داد.

برای این کشمکش هیچ راه حلی در اعمال خشونت وجود ندارد و تنها رعایت بسیار دقیق حقوق بین المللی و قطعنامه های بجا و محقانه ملل متحد است که ماهیتاً می تواند برای کلیه طرف های درگیر، زندگی امن و در چارچوب دولت هایی که مرزهاشان به رسمیت شناخته شده، تضمین نماید.

بنا بر این الزامی ست که دولت اسرائیل به اشغال سرزمین هایی که طی جنگ ۱۹۶۷ به تصرف درآورده، بی هیچ استثنائی و به طور نهائی و قاطعانه پایان دهد. کولونی ها [مستعمرات] باید تخلیه شوند و سرنوشت پناهندگان باید بر پایه رعایت به حقوق آن ها در بازگشت به میهن اصلی شان و پرداخت غرامت به کلیه کسانی که از

مسکن خویش رانده شده اند، راه حلی بیابد.

کنگرهء فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر، با توجه به خواست ملت فلسطین جهت تعیین آزادانهء آیندهء خویش که بارها آن را بیان کرده و گاه بهای گزاف بابت آن پرداخته است، مجدداً تأکید می ورزد که هیچ صلح عادلانه و بادوامی نمی تواند به وجود آید مگر آنکه این ملت بتواند حق خویش را در تعیین سرنوشت - که مشمول مرور زمان نمی شود - تحقق بخشد و بدین ترتیب بتواند دولت مستقل و دارای حق حاکمیت و پایدار خود را بنا کند.

علاوه برمسئولیت دولت اسرائیل که به رسمیت شناختن کامل حقوق مردم فلسطین و پایان دادن به تبعیض در قبال شهروندان عرب اسرائیل، به عهدهء اوست، این کل جامعهء جهانی، و نه تنها ایالات متحده، است که باید مسئولیت تحول این حق به يك واقعیت مادی را برعهده گیرد.

به بیان گسترده تر، بر کلیهء طرف های درگیر است که تمام ابزارهای بین المللی را به کار گیرند تا اجرای حقوق بشر را تضمین کرده و زمینه را برای رعایت آن مهیا نمایند.

کنگرهء بین المللی حقوق بشر، بدین لحاظ، از فعالیت چشمگیر سازمان فلسطینی و اسرائیلی عضو فدراسیون تقدیر می کند و رفتار دولت اسرائیل را که با محدود کردن آزادی رفت و آمد شهروندان فلسطینی، عملاً مانع از آن شده است که نمایندگان سازمان های فلسطینی حقوق بشر بتوانند در این کنگره حضور یابند، محکوم می کند.

کار مشترک کلیهء سازمان های این منطقه از جهان در جهت رعایت حقوق بشر شرطی اساسی ست برای صلحی که باید بنا شود.